

[Justitsministeren]

svaret meget, meget lidt til virkeligheden. Der har været tale om vildledning. Den kan have været bevidst, den kan have været ubevidst, men mange forbrugere har følt sig vildledt, og det er vores ønske, at vi på en måde, som skal gøres så smidig som muligt, kan medvirke til, at sådanne situationer undgås. Jeg kan oplyse folketinget om, at justitsministeriet har nedsat et udvalg, som vil gå i gang med udarbejdelse af de tabeller, der er nødvendige. Jeg tror, at vi efterhånden som dette arbejde skrider frem, vil være i stand til over for retsudvalget at dokumentere, at det ikke bliver så vanskeligt, som man måske umiddelbart kunne få indtryk af.

Om Dankortet bliver af betydning for denne lov eller ej, afhænger naturligvis af den endelige udformning, banker og sparekasser måtte enes om. Det afhænger af, om der bliver en kredit knyttet til Dankortet eller ej. Bliver der ikke knyttet kredit til Dankortet, så vil dette kort ikke have nogen betydning for den lovgivning, vi taler om i dag, og så vil det ikke være mit bord, så vil det være industriministeren, der tager sig af den sag. Hvis det viser sig, at banker og sparekasser ønsker at gennemføre et eller andet, som får betydning for denne lov, så må det naturligvis indgå i de overvejelser, vi skal gøre os.

Når jeg bliver spurgt om, hvad jeg prioriterer højest, så må jeg sige, at vi i socialdemokratiet og regeringen mener, at spørgsmålet om Dankortet er en væsentlig ting. Der må på en eller anden måde træffes en politisk beslutning, før den endelige stilling til en eventuel indførelse heraf tages, men vi kan ikke se endnu, hvordan, hvorledes og af hvilke ministre denne beslutning i de foreløbige faser skal tages, fordi det afhænger af den udformning, Dankortet måtte få.

Når det bliver sagt, at vi først nu i regeringen og i gruppen begynder at interessere os for dette kort, så er det ikke helt rigtigt. Når det har markeret sig først i den senere tid, så skyldes det, at det jo er ganske foreløbige skitser og planer, pengeinstitutterne hidtil har haft. Først i et brev af 11. september i år, der er afleveret til retsudvalget, er man nået til en fase, hvor der tegner sig et billede af, hvad Dankortet kan ende med at blive. Først da bliver den politiske interesse naturligvis særlig nødvendig, men den er altså også i høj grad til stede.

Jeg tror ikke, jeg har mere at sige nu, men vi håber naturligvis fra regeringens side, at vi vil kunne fortsætte det saglige arbejde i udvalget, som vi var vidne til i sidste samling.

Aase Olesen (RV):

I anledning af det, ministeren sagde her i sin svartale, vil jeg gerne sige, at der ikke skal være nogen tvivl om, at ministeren kan få det radikale venstres tilslutning til at forhindre vildledning. Men jeg synes ikke, ministeren kom ind på det problem, jeg rejste, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man egentlig er i stand til at finde den effektive rente. Jeg vil godt nævne et eksempel – så kan ministeren svare eller vente til udvalget: hvad vil man gøre med ordninger, hvor man tilbyder rentefrit kontokøb, men til gengæld opererer med nogle uigennemtsigtige kontantrabatter?

Justitsministeren (Ole Espersen):

Hvis man opererer med noget, som er uigennemtsigtigt for forbrugeren, for at få forbrugeren til at indgå aftaler, som han eller hun ellers ikke ville, så vil vi meget gerne være med til også at se på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om en undersøgelse af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet.
(Lovforslag nr. L 14. Fremsat 8/10 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling